Partijconferentie 23-24-25 November 1946 te Amsterdam. Inleiding van Paul de Groot over de Binnenlandse en buitenlandse situatie Partijgenoten.

Pgt, Jan Schalker heeft de conferentie ingelicht ver de stand van de partij en het partijwerk.

Uit de gegevens, die hij ons heeft verstrekt blijkt een ding overduidelijk: wij hebben nog geen massapartij,

De grote vraag, waarop deze conferentie antwoord zal moeten geven is: hoe maken we van onze partij een werkelijke massa-partij, een partij zo diep in de volksmassa verankerd, zo sterk in omvang en in activiteit, dat zij een doorslaggevende invloed op de gang van zaken in ons land kan uitoefenen,

Is dit mogelijk of niet?

Is de internationale toestand misschien op het ogenblik zo, dat het communisme op de terugtocht is?

Uit het overzicht over de internationale toestand dat ik hier zal geven, zal blijken dat dit niet zo is.

Het communisme is niet over zijn hoogtepunt heen, het is niet op de terugtocht, het s in de opmars.

Is de bijzondere toestand in ons land misschien zo, dat wij gedoemd zijn met de kop tegen de muur te stoten, dat onze tegenstanders in staat zijn de volksmassa·s te bevredigen en onze partij, zoals wij van plan waren, de wind uit de zeilen te nemen? Uit een nauwkeurige ontleding van de binnenlandse toestand zal blijken dat dit evenmin zo is.

Is misschien de algemene politieke lijn, door ons partijcongres vastgesteld, verkeerd geweest; is zij door de gebeurtenissen in het ongelijk gesteld?

De conferenties van onze 21 districten hebben unaniem de partijpolitiek en het algemene beleid van het partijbestuur goedgekeurdIk geloof, dat zij gelijk hadden, ofschoon er aan de uitvoering van onze politiek nog wel een en ander hapert, Wat ontbreekt er dan, om onze partij tot massapartij te maken?

Wij menen op deze vraag te moeten antwoorden: dat de organisatie en de werkzaamheid van de partij niet opgewassen is tegen de politieke taak, die zij te vervullen heeft.

Dat is het vraagstuk, dat onze conferentie te behandelen heeft, waarbij zij de richtlijnen zal moeten uitwerken, die onze partij in staat zullen stellen dit vraagstuk bevredigend op te lossen

Hoe is het met de internationale toestand gesteld?

Wij hebben hier te maken met een offensief van de reactie, waartegenover een groei van de democratische krachten staat.

Zolang de vrijheids-oorlog duurde, bestond er een samenwerking en solidariteit 'tussen alle vijanden van de As-mogendheden.

lanaf het ogenblik echter, dat het fascisme gecapituleerd had, hebben de Ameri- caanse en Engelse reactionnairenkrachten koers genomen op de verbreking van hun geloften, tijdens de oorlog aan de volkeren gedaan,

Zij zijn een reactinnair offensief begonnen tegen de democratische veroveringen van de tegen Killer en zijn bondgenoten strijdende arbeidersklasse en volksmassa's.
Zij streven naar de wereld-heerschappij van het A.S.imp.

Aan het hoofd van dit reactionnaire offensief staan de Verenigde Staten van Amerika, in Amerika heeft het Grootkapitaal tijdens de oorlog enorme kapitalen verzameld, Molotov noemde in zijn rede op de Parijsse vredes-conferentie de cijfers van de door de Amerikaanse bezitters gemaakte oorlogswinsten,

Het totale nationale inkomen van de Ver.Staten was in 1941 96 milliard dollars. In 1944 was dit gestegen tot 160 milliard dollars; dus een toename van 64 milliard. Als men nagaat, dat het totale nationale inkomen in 1938 eveneens 64 milliard Dollars bedroeg, dan blijkt, dat het nationale inkomen in de vier oorlogsjaren evenveel gestegen was als de totale inkomsten voor de oorlog.

Hiermede gepaard gaande centralisatie en concentratie hebben het Amerikaanse financiers-kapitaal een sterk vergrote macht gegeven, die het gebruik wil, om overwonnen landen en de in de oorlog verzwakte bondgenoten aan zich te onderwerpen, het tijdschrift "Nieuwe Tijden van 15 october worden mededelingen gedaan over ' 5 plannen van de grote Amerikaanse monopolies om o,a. door middel van de internationale Herstelbank, waarvan de vertegenwoordiger der Morgan-groep Meijer directeur is geworden, het economische leven van de gehele wereld te beheersen, de credieten van deze bank aan noodlijdende landen zullen aan politieke voorwaarden gebonden worden, die de overheersing van de reactie moeten verzekeren

het ogenblik strekt het Amerikaanse imperialisme zijn economische en militaire klauwen dan ook reeds over de gehele aardbol uit.
In het verre Oosten, waar Japan een koloniaal bezit en gemonopoliseerde markt van Amerika heeft gemaakt en de oude afzetgebieden van Japan als een soort erfgoed wil overnemen,, Iets wat ongetwijfeld spoedig zijn invloed in Indonesië zal doen gelden,, Het wil China, als mede de centrale zone van de Stille Oceaan aan zich onderwerpen, In het midden en nabije Oosten, in het gebied van de Middelandse Zee, Arabie, Egypte, in de Levant, Turkije en Noord-Afrika, overal nestelt zich het Amerikaanse kapitaal en staan Amerikaanse troepen, zijn Amerikaanse vliegvelden aangelegd en Amerikaanse oorlogsbases gevestigd,

De Amerikaanse imperialisten zijn tevens Europa binnen gedrongen, voornamelijk in Italië en West-Duitsland.

Zo streeft de Amerikaanse reactie zijn doel na: de twintigste eeuw moet de eeuw van Amerika worden.

Daarvoor voert hij een politiek, die varieert van de z.g. atoom-diplomatie, de rechtstreekse en geweldadige inmenging in de binnenlandse aangelegenheden van andere landen, tot aan de z.g, dollar-diplomatie, de penetratie van het Amerikaanse

kapitaal, tevens als middel tot politieke beinvloeding van andere landen. Zij komt daarbij op voor het verbreken van de samenwerking met de Sovjet-Unie en het verdringen van de Sovjet-Unie uit de posities in het internationale strijdperk, die zij terecht inneemt.

Naast de Amerikaanse treden de Britse imperialistische groepen als agressieve imperialistische kracht naar voren.

Hun politiek verschilt weinig van de Amerikaanse. Groot-Brittannie treedt in feite als uitvoerder van de Amerikaanse politiek op, waarbij beiden echter voortdurend elkaar de jachtterreinen betwisten.

Groot-Brittannië, dat voor den oorlog een land van schuldeisers was, is thans een land van schuldenaren geworden.

Het is in het bijzonder afhankelijk van de Amerikaanse leningen,

De Britse reactie, onder leiding van Churchil zoekt zijn belangen te verdedigen en zijn anti Sovjetpolitiek door te drijven, door middel van een blokvorming met Amerika. Ofschoon de oudste imperialistische macht, is de Britse reactie bereid in dit blok de rol van jongste compagnon te spelen en Amerika de leiding over te laten.

De vrijheidsbeweging der koloniale volkeren baart vooral de Britse imperialisten veel zorgen. Daarom is Groot-Britannië op het ogenblik de ergste drijver in de veldtocht tegen de opstandige koloniale volkeren, tegen de democratie in Europa, zoals in Griekenland en tegen de Sovjet-Unie.

De Engelse Labour regering is daarbij de uitvoerster van de buitenlandse politiek. der reactie, der Churchil's, en onderwerpt zich aan de leiding van Amerika,

Daaruit is te verklaren, dat de labour regering, evenals de Amerikaanse, het door bezette gebied in Duitsland niet denazi-ficeert, doch juist her-nazificeert, dat zij de voornaamste steunpilaar is van Franco in Spanje, van de fascistische klieken in Griekeland en elders, dat zij in Palestina de Joden vervolgt en de Arabische en Joodse volksmassa's tegen elkaar ophitst.

Natuurlijk is het Anglo-Amerikaanse blok een wankele constructie, gezien de verschillen in macht en ontwikkeling van de beide landen.

Telkens weer doen zich de tegenstellingen tussen Beiden gelden. De Britse reac-tionnairen hopen deze tegenstellingen ten koste van de Sovjet-Unie en zwakke volkeren te overbruggen.

Het lot van Hitler-Duitsland, dat eveneens gepoogd had zijn tegenstellingen met imperialistische concurrenten op kosten der Sovjet-Unie te overbruggen schijnt het niets te leren.

Zo treedt de Anglo-Amcrikaanse reactie op, strevende naar voortdurende machts-uitbreiding, welke begeleid wordt door een felle anti-Sojet campagne.

Deze anti-Sovjet campagne moet dienen om de geesten van de Amerikaanse, Britse en andere volken ideologisch op een oorlog met de Sovjet-Unie voor te bereiden.

De ongebreidelde campagne, met alle middelen der propaganda gevoerd, tegen de Sovjet-Unie heeft ten doel de symphatie, die de Sovjet-Unie in de wereld gewonnen heeft, terug te dringen, het voor te stellen alsof de Sovjet-Unie het tot stand komen van

de vredesverdragen bemoeilijkt, dat met haar samenwerking onmogelijk is en zodoende de geesten rijp te maken voor de gedachte, dat dit op een oorlog met de Sovjet-Unie uit moet lopen.

Die ligt danook in werkelijkheid in hun plan, ofschoon zij grote moeilijkheden zullen te overwinnen hebben, om dit plan tot uitvoering te brengen.

Als voornaamste vinden zij op hun weg de consequente en onwankelbare vredespolitiek van de Sovjet-Unie.

winning op het fasciame te bekronen door een duurzame vrede, die zich steunt op de beginselen der democratie.

Zulk een vrede kan door fascistische misdaden niet ongestraft laten, noch kan zij er van afzien, dat de vredelievende volkeren schade vergoeding ontvangen voor de offers, die zij in het belang van de overmanning hebben gebracht.

Een democratische vrede betekent, dat d wortels van het fascisme worden uit— geroeid en dat de democratie vast verankerd wordt in de landen die aan de oorlog hebben deelgenomen,

Daarom houdt de Sovjet-Unie voet aan de strikte toepassing van de overeenkomst van Pitsdam opp Duitsland.

De Angel—Saksische reactie heeft zich uit de Duitse Grootindustrie in de door haar bezette gebieden meester gemaakt. Zij poogt nu Duitsland, op de wijze zoals dit in 1918 door middel van het Versailleverdrag 13 gebeurd, te koloniseren en tot een opmars gebied tegen de Sovjet—Unie te maken,

Om dit te kunnen doen heeft zij aan Duitsland niet genoeg. Zij wenst daarbij landen als Denemarken, België en Nederland, zo mogelijk ook Frankrijk in te schakelen, Ons land is door haar o.a. voorbestemd om de Duitse industrie van levensmiddelen te voorzien, een rol die Hitler ons plan ook reeds in het raam van het Neue Europa had toebedacht. Groentetuin en varkenskweekplaats, terzelfdertijd afgezetgebied voor de Duits-Amerikaanse industrie producten, dat is de grondslag van het streven naar een zgn. Westelijk economisch blok, als voorloper van een politiek en militair Westelijk blok, gericht tegen de Sovjet-Unie

De Anglo-Amerikaanse reactie wil Duitsland als een haard van oorlogsgevaar een eeuwig onzekere factor in Europa behouden.

Daartegenover stelt de Sovjet-Unie haar Duitsland politiek. In de door haar bezette Z.g. Russische zone is het nazidom uitgeroeid en door de landbouwhervormingen is de economische grondslag van het Pruisische jonkersdom weggenomen.

De Sovjet-Unie wenst Duitsland te helpen zich weer op te richten, maar als vreedzame, democratische staat, die nooit me'er een bedreiging voor andere volkeren mag worden» Dat is de enige juiste oplossing van het Duitse probleem en de voorwaarden daartoe is en blijft de volledige uitroeiing van liet Nazidom en het bevorderen van de groei en de eenheid van de arbeidersbeweging»

Alleen zo kan Duitsland geen bedreiging meer zijn..

Daarvoor strijdt de Sovjet-Unie en aan haar zijde staan alle vooruitstrevende en

democratische krachten in de wereld, die nu willen, dat de oorlog gevolgd wordt door een imperialistische soort gewapende vrede, waardoor telkens opnieuw de veiligheid en vrijheid van de volkeren kunnen worden bedreigd, doch door een eerlijke samenwerking van allen die samen tegen het fascisme hebben gestreden, door een vrede, die voor zolang mogelijke periode veiligheid en vrijheid verzekerd.

Hoe zien er op het ogenblik nu de posities van de arbeidersklasse en de democratische massa's in de wereld uit?

Aan hun hoofd staat de Sovjet-Unie, die dus een der drie grootste machten uit de oorlog te voorschijn is gekomen en verder op weg is orn die macht uit te bouwen. De Sovjet-Unie heeft zich onm ddelijk na de wapenstilstand aan het werk gezet met al de energie en levenskracht, die het socialistisch stelsel op kan brengen.

In haar buitenlandse politiek streeft, de Sovjet-Unie geen machtsuitbreiding na, streeft zij naar samenwerking met allen voor het vestigen van de vrede, zidat haar politiek niet is gedicteerd door de belangen van monopolies of banken, maar door het volk, dat zich aan vreedzame arbeid wil wijden, ofschoon het vastbesloten blijft elke poging tot agressie tot mislukking te doemen.

In haar politiek van wederopbouw wordt de S.U. evenmin gehinderd door de belangen van kapitaal-trusts of wilde winsthonger van het "particuliere initiatief".

Daar wordt gewerkt, door allen en voor allen, volgens een vast plan. In onze publicaties over de uitvoering van het vierde vijfjarenplan bij de

November-herdenking hebben wij reeds de feiten en successen bij de opbouwarbeid bekend gemaakt.

Wij hebben ook gewezen op de twee volgende vijfjarenplannen, waardocr de S.U. drie maal zo sterk worden zal als voor den oorlog en dan, zoals kameraad Stalin heeft gezegd "voor alle verrassingen zal zijn gevrijwaard" „

Naast de S.U. zijn er een aantal nieuwe democratische staten ontstaan, zoals Yoego-Slavië, Polen, Tsjech.-Slowakije, Bulgarije, Hongarije en Roemenië.

In deze landen kan men thans zeggen, is da overwinning van de democratie verzekerd. Niet alleen door de nauwe samenwerking met de SU, doch tevens door de sterke positie van de communistische partijen.

Dat wil nog niet zeggen, dat de democratie in al deze landen overal even ver is voortgeschreden en evenmin, dat daar de reactie al overwonnen is. Doch. de sterke positie van de communistische partij mag ons het vertrouwen geven dat de arbeidersklasse de overwinning zal behalen en de weg voorwaarts zal gaan naar een socialistische maatschappij-vorm.

In Duitsland is de toestand nog zeer ingewikkeld. De Amerikaanse en Britse reactie neemt de Duitse trusts onder haar hoede en voor het grootste deel in haar macht, zij beschermt de nazi's en gebruikt hen als onderdrukkers van het volk, zij tracht zoveel mogelijk de Duitse arbeiders en het volk verdeeld te houden. In de Britse zone wordt daartoe de Engels-gezinde sociaal democratie ondersteund, terwijl in de Amerikaanse weer meer de Christen-deraocratische Unie, dat zijn de katholieken, ondersteund

worden.

De communisten zijn zowel in de Britse als in de Amerikaanse en Franse zone ten achter gesteld en leiden een bestaan, dat nauwelijks legaal te noemen is.

In de Russische zone zijn vrije politieke verhoudingen, die o.a. de eenheid van de communistische met de sociaal-democratische partij in de S.E.D. mogelijk hebben gemaakt.

Deze partij heeft bij de gemeenteraadsverkiezingen in de zomer globaal genomen de absolute meerderheid van de stemmen gehaald. De toestand in Duitsland is dus nog moeilijk. Beter is zij in Italië, waar onlangs de communisten, in eenheid met de socialisten een grote overwinning hebben behaald,

In Frankrijk is de arbeidersbeweging, met aan haar hoofd de communistische partij als grootste partij van het land, eveneens in opmars.

De grote overwinning bij de laatste verkiezingen voor de kamer behaald was een harde slag tegen de reactie in de gehele wereld, De Franse communisten hebben niet alleen de productie van het land afgevoerd en zo voelbare verbeteringen in het levenspeil van de werkende massa gebracht, doch alleen al de mogelijkheid, dat Maurice Thores voorzitter Van de nieuwe regering zou kunnen worden, heeft reeds het aanzien van Frankrijk op het wereldtoneel doen stijgen en de Amerikaanse pers genoopt te verklaren, dat men voortaan Frankrijk niet meer als een kleine mogendheid kan behandelen, In België vinden morgen gemeenteraadsverkiezingen plaats, De toestand in België is ook nog moeilijk, omdat vooral in de Vlaamse gebieden de Sociaal-democratie nog overwegende invloed bezit. In talrijke gemeenten neemt onze zusterpartij echter aan gemeenschappelijke lijsten met de Soc.Dem. en de Liberale Partij deel, wat ons mag doen hopen, dat ook hier de democratie versterkt uit de bus zal komen.

Nederland is nog ten achter gebleven. Ons land is de reactionnairste uithoek van West-Europa geworden, waar de reactionnaire Engelse invloed zich het meest laat gelden.

In Amerika tenslotte schijnen de democratische krachten on de arbeiders-beweging nog steeds in een zwakke positie te zijn. De overwinning der republikeinen belooft niet veel goeds. De eerste uitwerking daarvan schijnt te zijn, dat het particulier initiatief hoogtij zal vieren, alle remmen, die tijdens de Roosevelt-periode de productie waren aangelegd losgelaten worden en een ongebreideld offensief op de wereldmarkten aanstaande is. Dit heeft zijn terugslag in Engeland,

In de Engelse Labour-kringen komt weerstand tegen de politiek van krachtschap in dienst van het Amerikaanse trust-kapitaal en wil een minderheid de agressieve houding tegen de S.U. laten varen en een soort midden positie tussen Amerika en de S.U. innemen.

Het zou voorbarig zijn uit de rebellie in het Lagerhuis en de stemmingen in de vakvereniging in reeds optimistische conclusies te trekken.

In Engeland zijn de reactionnaire tendenzen in de arbeidersbeweging nog sterk en de communistische richting nog zwak.

Aan de andere kant moeten wij bij de beoordeling van de toestand in Amerika en Engeland niet uit het oog verliezen, dat, hoe hard de reactie op de trom mag slaan, de grondslag van zijn macht reeds is ondermijnd door het algemene verval van het kapitalistische stelsel.

Voortdurend worden de Verenigde Staten geschokt door sociale conflicten van reusachtige omvang, door beurs-krachs en conflicten in de schoot der heersnede kringen, zoals bij het optreden van Wallace.

Ook Groot-'Rrittanië worstelt met grote moeilijkheden op export-gehied en onder de bevolking stijgt de ontevredenheid0

Zo ziet de balans er ongeveer uit, met zijn goede en zijn slechte posten.

Over het algemeen genomen mogen wij zeggen, dat zij er voor ons niet ongunstig uitzieto

Wij gaan vooruit en-hoe de reactie zich ook zal weren, zij zal onze vooruitgang niet kunnen stuiten.

Hoe staat het met de binnenlandse toestand?

Onze binnenlandse toestand wordt bepaald door de omstandigheid, dat Nederland een bruggehoofd is geworden in het Angelsaksische economische en poltieke systeem, waarbij in ons land de Engelse invloed overweegt,

Dat is het werk van de eerste regering-Schernerhorn en van de huidige regering-beel.

Daaraan hebben wij de huidige toestand in ons land te danken, zowel op economisch als politiek gebied»

Op economisch gebied is de toestand U allen bekend:

het dure leven, stijgende prijzen, waarbij het loon verre ten achter blijft stagnerende productie, ongekende winsten voor de ondernemers, de handel, de importeurs en de exporteurs»

Op financieel gebied, grote tekorten op hot staatsbudget, in het bijzonder tengevolge van de militaire uitgaven, naast de 23 milliard staatsschuld waar geen dekking tegenover staat.

Een an ander veroorzaakt een blijvende dreiging van inflatie, die eigenlijk Ireeds bestaat in bedekte vorm.

Wat zijn de vooruitzichten? Zolang deze regering aan het bewind blijft en de huidige regeringspolitiek woidt voortgezet, zijn de vooruitzichten voor het werkende volk slecht* Minister Lieftinck heeft in zijn begroting als doel gesteld, dat de productie in 1947 tot 78% van de vooroorlogse stand moet worden o:gevoerd.

Als wij nu weten dat in Frankrijk, dat toch ook veel geleden heeft, de productie onder het beleid van de communistische Minister Marcel Paul reeds thans op 87% van de voor-oorlogse stand staat, dan wordt het duidelijk, hoever wij nog achterblijven, vooropgesteld, dat Lieftinck zijn doelwit bereikt.

Deze regering—Beel kan de productie niet opvoeren, zij braigt slech s afbraak en geen opbouw, haar politiek is een belemmering voor het herstel. Daarom moet het werkende

volk in de strijd voor de wederopbouw zich tegen deze regering verdedigen, haar bestrijden en ten val brengen om deze hindernis uit de weg te ruimen.

Aan die striji voor de verdediging van heb levenspeil der werkers en he banen van de weg voor een constructieve herstel-politiek moeten wij onze

beste krachten wijden,. . In de ruimste kringen van de bevolking heerst diepgaande ontevredenheid,in
het bijzonder bij de arbeiders,

Zelfs de leiders van het N.V.V* en de confessionele vakbeweging zijn daardoor gedwongen een radicale toon aan te slaan en in het N.V./. begint men zich meer en meer tegen de regering te keren

De campagne van de E.V.Cc voor lo% verhoging van lonen en sociale uitkeringen moeten wij danook krachtig ondersteunen. Wanneer deze campagne weerklank vindt, dar' zal zij leiden tot actie, ook stakings-actie om de gestelde eisen door te zetteno

De E.V.Cc heeft, in het belang van haar streven naar vereniging van N.V.V. en E.V.C. de belofte moeten afleggen, dat zij geen stakingen zou leiden of ondersteunen, die tegen de N.V.V, organisaties zijn gericht. Wij hebben deze stap goedgekeurd en geloven dat zij juist was» Ook hebben wij de arbeiders aangeraden voorzichtig te zijn meb stakingen en zich niet in conflicten te laten wikkelen van lange duur en zonder gunstige perspectieven, die de reactie de gelegenheid geven de bevolking te0¯»n hen in harnas te jagen.
iu-.»r onze kameraden in het bouwvak en in het mijnbedrijf hebben ons getoond, hoe men de arbeiders in actie kan brengen en toch deze gevaren vermijden.

De proteststakingen bij de wederopbouw omvatten alle. vakverenigingen plaatselijk aaneengesloten en in het mijnbedrijf heeft do algemene mijnwerkersbond, waarin vele van onze makkers een leidend© rox spelen, ook grote delen van de katholieke mijnwerkers in beweging weten te brengen0

D© regering lieerf-t nu, in de hoop de groeiende ontevredenheid, te kunnen opvangen, kindertoeslagen toegezegd en een actie tot prijsverlaging beloofd. Vanzelf sprekend is daar weinig resultaat van te verwachten, Wij kunnen echter niet volstaan met deze opmerking. Wij moeten deze regering aan haar beloften na te komen na te komen en prijsverlagingen door te voeren» Daarvoor moeten in het bijzonder de vakverenigingen en vrouwen-organisaties in beweging worden gebracht»

Hogere lonen, lagere prijzen, weg met Peel, dat zijn vooralsnog onze leuzen, hij de verdediging van het levenspeil der werkers en de strijd voor een werkelijke herstel-politiek.

Een ander punt dat sterk onze aandacht vraagt is de verbetering van het onderwijs en de strijd voor de openbare school.

Ik wil hierop slechts de aandacht vestigen en heb geen gelegenheid er thans over uit te wijden.

Wanneer wij nagaan ho:- wij ons program op het gebied der binnenlandse politiek in de afgelopen tijd hebben uitgevoerd, dan moet ik zeggen, dat wij ons hierbij teveel in de verdediging hebben laten dringen.

Het is waar, met deze regering is niets te beginnen, heel moet weg, dat is een erkenning waartoe men steeds in ruimere kring van de bevolking komt, ook en vooral in de kringen van de partij van de Arbeid*

In de regerings coalitie kraakt het steeds meer. Het zou onjuist zijn op een voor de deur staande breuk in verband met de Indonesische kwestie te speculeren.

Maar spanningen en groeiende tegenstellingen zijn er ongetwijfeld en die worden nog aangewakkers door de moeilijkheden op economisch en financieel gebied, die de regering geen baas kan worden.

bovendien heeft de verwerping van de herziening van Hoofdstuk 13 van de Grondwet als gevolg van ons tegenstemmen, de onzekere posi+ie van de regering vergroot en er althans die zekerheid gebracht, dat zij de volle vier jaar niet zal aanblijven.

Pg. Wagenaar heeft in de Tweede Kamei zeer juist en precies geantwoord op de onzinnige beschuldiging van de P. v.d. As, dat wij door ons tegen- stemmem een vastleggen van de Indonesische regeling in de Grondwet in gevaar hebben gebracht. Ik kom nog verder over dit Indonesische vraagstuk te spreken. Wagenaar heeft echter aangetoond, dat bij gewone nieuws verkiezingen een grondwetswij: ziging zeer wel mogelijk is, doch bovendien een regeringswijziging, die voor de werkende massa van het grootste belang is, evenals voor Indonesië.

Immers, een overeenkomst met Indonesië kan zowel ten goede als ten kwade worden toegenast, volgens de aard van de legering die aan het bewind is.

Zodat wij misschien nog niet kunnen zeggen, dat de dagen van Peel geteld zijn, doch in elk geval weten, dat hij het niet lang meer kan maken. Juist daarom echter mag onze politiek niet enkel critisch doch ook op^ouwend zijn, moeten wij herhalen en steeds concreter en hardnekkiger herhalen, hoe het dan wel moet Wij moeten pogen, al was het maar op onderdelen, zelfstandig op te trecion om wijziging in de regerings-politiek te brengen en ons eigen program helder en duidelijk voor allen uiteenzetten. Ik heb in de voorbereiding van deze conferentie nog eens de rede van pg. Wagenaar op het partijcongres doorgelezen.

Op sommige punten zouden er wijzigingen in de formuleringen zijn aan te brengen, doch over het algemeen was het toch een poging om positief de weg aan te geven tot een herstel-politiek op democratische grondslagen, gericht op de belangen van het werkende volk en tegen het binnenlandse c-n buitenlandse grootkapitaal. Het was een tekortkoming van onze partijleiding, dat het herstelpro- grara op ons congres aangekondigd, tot nu toe niet is nitgewerkt. We moeten hier met nieuw elan aan het werk om het verzuimde in te halen en onze strijd op het gebied der productie een vaste grondslag te geven in de vorm van een op concrete en preciese doelen gericht herstelprogram, waarvan de nationalisatie van de sleu- tel-industriën en banken de kern vormen. Van veel belang voor het voeren van een constructieve politiek is ook het juiste benutten van onze posities in gemeentebesturen, onze wethouderszetels. De mogelijkheden, die onze partijgenoten op die posten bezitten zijn niet groot. Maar zij moeten ten volle benut worden en verbonden met het propagandistisch^optreden van

onze partij, om de bevolking en in ’t bijzonder de arbeidersklasse te tonen, wat communisten presteren wanneer zij met het bestuur der openbare aangelegenheden zijn beiast, Zij moeten wat tot •' ; stand brengen on plannen voorbereiden voor de toekomst en die ter kennis van de bevolking brengen. In bepaalde gevallen hebben reeds hier en daar pgten op zulke posten iets tot stand gebracht, maar het blijft binnenkamers of in eigen Gemeentea Wij moeten elk positief resultaat van ons werk breeduit bekend maken en als stimulans voor de algemene strijd benutten-,

In de Indonesië-kwestie zijn wij thans aan een wending gekomen. Tot goed begrip van de situatie en de betekenis van de voorlopige overeenkomst van Cheribon, moeten wij enkele feiten in het oog houden.

In dc eerste plaats, wat is de politiek van Engeland.

Engeland heeft zich belast met het stellen van orde op zaken in Indonesië, met op de achtergrond Amerika, dat scherp toe ziet dat zijn belangen goed gediend worden. Voorop staat dat beide imperialistische machten, na de oorlog geen verminderde behoefte hebben aan uitbuiting van koloniën, doch dat integendeel koers zetten óp uitbreiding en verscherping van de koloniale uitbuiting.

Daarbij moeten zij afrekenen met de opstandige bewegingen,

die in het gehele Oosten aan de gang zijn, waarbij koloniale volkeren voor hun zelfstandigheid vechten.

Zij zien zeer wel in, dat deze bewegingen niet met het zwaard alleen te bedwingen zijn. Hun politiek is er nu op gericht in deze landen de inheemse bezittende klasse in de arm te nemen, haar een aandeel in de macht te geven, te gebruiken om de massa van de werkende bevolking onder de duim te houden.

Daar op deze wijze het nationale eenheidfront van de volkeren in de koloniën te verbreken, de verschillen in nationaliteit en godsdienst in felle tegenstellingen tegen elkaar op tcezetten, hopen zij met hun militaire macht de rol van scheidsrechter en ordebewakers te kunnen spelen en een maxium van winst uit de landen van het Oosten te halen, wat hun onder het ouderwetse kolonialestelsel niet meer mogelijk is.

Die politiek zien wij toegepast in zijn klassieke vorm in India, door Engeland, op de Philipijnen door Amerika.

Zelfstandigheid in schijn, slavernij in werkelijkheid.

Volgens dit recept gaan ook de Engelse hoge commissarissen in Indonesië te werk, met buitengewone handigheid en een opmerkelijk vermogen om zich aan te passchen toch hun doeleinden veilig te stellen.

Hoe is de toestand aan de andere kant bij de Indonesiërs?

De Indonesische Republiek is wel dcrgclijk dc vrucht van een ft diepgaande, nationale en democratische revolutie. Zij is van onder op ontstaan, niet door de Japanners en evenmin door Soekarno, doch door een elementaire massa-beweging.

Op Java en in het byzondor op Sumatra heeft de boerenbevolking voor het grootste deel de landadel uit zyn macht ontzet en uit den weg geruimd, de landadel, die een bloedzuiger was van de a arme boeren en terzelfdertyd het voornaamste steunpunt van

het Nederlandse koloniale gezag.

Do bezittingen der buitenlandse kapitalisten zyn in beslag ge- nomen en worden onder Indonesische leiding beheerd.

De arbeidersklasse is in Indonesië echter nog weinig talryk, de arbeidersbeweging gaat gebukt onder de gevolgen van 18 jaar illegaliteit en uitroeiing door het Nederlandse en Japanse bewind. Daardoor komt het dat, hoewel de revolutie door de boerenmassa's en arbeidersmassa's gedragen wordt, in de regering de burgerlyke nationalistische partyen de boventoon voeren.

Zo worden in de regering gewichtige posten bezet door mannen, die in het geheel geen revolutionaire democraten zyn, zoals de vice-president Hatta de man van de groothandel, onder wiens invloed Soekarno staat en Dr. Gani, oud-bestuursambtenaar van het Nederlands gezag, die door onze regering nog steeds als ' "Loyaal" beschouwd wordt en Minister is van Economische zaken.

Wy hebben reeds geruimen tyd geleden vernomen, dat er in de kringen van de burgerlyke nationalisten wyfelachtige en pessimistische stemmingen waren, die geheel vreemd staan tegenover de revolutionaire geest, die in de massa en in het byzonder onder de Jeugd aanwezig is.

Dit is een gewoon verschynsel in burgerlyke rationalistische kringen, die vol wantrouwen staan tegenover het eigen volk [7] , en spoedig geneigd zyn tot capitulatie voor don tegenstander. Daarnaast hebben wy de socialistische party en de arbeiderspar- ty, voomamleyk steunende op uit de kringen der adelyke intellectuelen voortgekomen, welmenende krachten, waarvan verscheidene in Nederland een marxistische opvoeding hebben genoten.

Zy hebben echter slechts een beperkte invloed op do vaksver- enigingen en boerenorganisaties en oriënteren zich meer op het uitspelen der ongetwyfeld bestaande tegenstellingen tussen de Nederlandse, Engelsche en Amerikaanse imperialisten onderling, dan op de versterking van de eigen activiteit van het Indonesische volk. Daarnaast staat de Communistische Party, die op Sumatra sterker schynt te zyn dan op Java doch onder een schreeuwend gebrek a[n]n geschoolde kaders en leidende krachten schynt te leiden. Zo heeft b.v0 tcrwyl 3e burgerlyke nationalisten vrywel de gehele pers en radio beheersen, de K.P.I. niet eens oen eigen orgaan. Eon grotere rol speelt achter de socialistische Jeugd, de SPosindo, die overwegend Communistisch georiënteerd is. Wat is nu het karakter van de overeenkomst van Cheribon? die, zoals de Waarheid zeer juist geschreven heeft, het stempel draagt van de Engelse invloed.

Aan den enen kant brengt deze overeenkomst de formele erkenning van de republiek. Dit is een zeer belangryke zaak. Wy kunnen er ons, als party op beroemen, dat wy de enigen in Nederland waren, die van het begin af aan deze eis gesteld hebben.

Zelfs op haar laatste Indonesie-congres heeft de party van de Arbeid het niet verder kunnen brengen dan het vaststellen, dat de republiek een politieke realiteit is. Deze erkenning is aan den enen kant afgedwongen door het feit, dat de imperialisten voorlopig geen kans zien om de republiek met de wapens neer te slaan en daartoe niet alleen de

strydkrachtcn, maar ook de tyd missen.

Reeds meer dan een jaar is het in Indonesië belegde miljarden- kapitaal renteloos, terwyl de Amerikaanse en Engelse industrie een schreeuwende behoefte hebben aan natuur-rubber en andere koloniale grondstoffen.

Do erkenning van do republiek geeft ook het Amerikaanse en Engelse kapitaal de nodige ruimte om op grotere schaaft dan voorhoon in Indonesië binnen te dringen, daar het thans niet meer met de Nederlandse? maar met de Indonesische regering heeft te maken. Voor den oorlog waren de kapitaal-beleggin- gen in Indonesie voor driekwart in Nederlandse handen.

Dit Nederlandse kapitaal zal thans meer en meer door het Amerikaanse en Engelse worden verdrongen.

Heeft dus, als de som van al deze omstandigheden de republiek haar erkenning weten te verkrygen, toch is' daarmee de zelf- standigheid van Indonosie nog niet bereikte Indonosië blyft een afhankelyke staat.

In de eerste plaats door de vorm van de zgn. ontworpen Unie de Republiek op het gebied van de buitenlandse politiek, de militaire macho, de financiele en economische politiek van Nederland afhankelijk blijft

In de tweede plaats door de teruggave en herstel in hun oude rechten van de buitenlandse- ondernemingen, waardoor 90% van het economische leven van Indonesië in vreemde handen terugkomt. Intussen is er nog geen klaarheid op dit punt en schijnt het dat men deze zaak in Indonesie anders opvat dan in de regerings-publicaties hier. Als dit echter doorgaat, herkent dit, dat de zelfstandigheid Van Indonesië meer schijn dan werkelijkheid kon worden.

In de derde plaats blijft daar de Nederlandse militaire basis in elk geval in de Buitengewesten, die als gevolg van de vage termen van de wapenstilstandovereenkomst voortdurend versterkt kan worden. Zo spreekt de wapenstilstandovereenkomst wel over beperking van het aantal der groepen, de niet over hun Bewapening en niet over de zee of luchtmacnt.

Daarnaast versterkt Engeland zijn naburige militaire Basis van Singapo vooral met lange afstand bommenwerpers. Dit alles Blijf, een voor
pistool óp de borst van Indonesië.

Wat moet nu ons standpunt ten opzichte van deze overeenkomst zijn. Wij zeggen zowel de Republiek als de Nederlandse democratie moeten het gewonnen punt, de erkenning, incasseren en er strijd voor voeren, en door de koloniale diehards niet weer teniet wordt gedaan.

Terzelfdertijd maken wij voorbehoud ten opzichte van de overeenkomst in zijn geheel, die geen oplossing van het Indonesische vraagstuk brengt.
Wij moeten de strijd voortzetten:

afschaffing van de beperking der zelfstandigheid van Indonesie gebied der buitenlandse, militaire, economische en financiële politiek, terugtrekking van de Nederlandse strijdkrachten uit Indonesië, zowel ter and als ter zee.

Versterking van de solidariteit van de Nederlandse arbeidersbeweging met de Indonesische revolutie en van de Nederlandse democratie met de Indonesische republiek.

Als wij tenslotte het geheel overzien, dan kunnen wij gerust zeggen, dat het Nederlandse koloniale kapitaal, de bron van de reactie in ons land, een eerste nederland heeft geleden, die aan onze strijd ten goede zal komen,,

Ik kom nu tot de verhouding van onze partij tót de twee reg- geeringspartij-en, n.l. de Partij van de Arbeid en de Katholieke Volkspartij. Als wij de vraag stellen, wie van de beide de ergste hindernis is voor de doorvoering van de door ons voorgestane politiek dan is dit wel de P.v.d.A..

De Engelse invloed is in ons land de voornaamste kracht waartegen wij hebben te strijden

De de Partij van de Arbeid is voornaamste draagster van die Engelse invloed.

Zy is de gewillige uitvoerster van de politiek van Bevin, zowel op internationaal, als op koloniaal, als op binnenlands gebied.

Het verschynsel doet zich voor dat, hoewel de P.v.d.A in haar wezen geen party is van het groot-kapitaal, doch van de kleine man, ook nog van grote delen van de arbeidersklasse, zy toch de voornaamste steun is van de reactionaire politiek vanhet internationale groot-kapitaal.

Om in ons land voorwaarts te komen, moeten wy de- massa van de Pv.d.A winnen voor een werkelyk linkse en democratische politiek en daarvoor strydvoeren tegen de Vorrinks en van der Goes van Naters's.

Onze ervaring zegt ons echter, dat wy dit doel nie t alleen kunnen bereiken door middel van argumentatie en propaganda. De massa overtuigd zich van de juistheid van onze stellingen in de stryd, aan de hand van de eigen ervaringen en de houding, die hun leiders daarby innemen.

De massa wordt overtuigd van de juistheid van onze politjek, wanneer zy door haar stryd resultaten bereikt, die haar moed en vertrouwen geven in haar eigen kracht.

Daarom moeten wy, terwyl v.y de rechtse politiek der leiders van de P.v.d.A zender twyfei criticeren, hardnekkig voortgaan, de eenheid van actie met de P.v.d.A na te streven en pogen in de praktyk te ver- wezelijken.

De P.v.d.A. is geen eenheid, er zyn verschillende stromingen.en tegen-stallingen. De slechts algemene toestand, de teleurstelling over de Beel-regering, verwekken spanningen In de P.V.d.A.. waarby wy moeten pogen aan te knopene

Tegenover de anti-communistische politiek van de Voorrink's, stellen wy onze eenheids-politiek.

Wy moeten daarby waken, voor opportunistische afdwalingen, die onze party in de war brengen en onze offensieve kracht verzwakken.

Wy moeven er rekening mee houden, dat de ‘leiders van de P.V.d.A. en de Engelse invloeden, die achter ons staan, beseffen, dat onze Party nietmeer op de oude wyze van voor den oorlog bestreden kan worden. Terwyl de hoofd-leiding doorgaat met de brute

methode van communis- ten-vretery, worden andere elementen er op uit gestuurd om het "linkse" methoden, onze party van den goeden weg af te brengen en door een"inwendige zwenking" te verzwakken,.

Daarom spreken wij van een rechterhand en een linkerhand van de reactionaire leiders van de P. van de A.

Die "linkerhand" wordt voornamelyk gevormd door de Parool-groep, onder leiding van van Heuven Goedhart, Franc Goedhart, Jacq„ de Kadt,
Sal Tas, o.a..

Deze lieden, die een voortzetting vormen van de voorloorlogse groepering van de S.D.A.P. die onder leiding van P.J. Schmidt stond, volgt de methode om niet zo brutaal tegen de Communisten op te treden, maar hun van de dwalingen huns weegs te pogen af te brengen. Zy staan niet afwyzend tegenover samenwerking met de C.P.N., of althans met Communisten, liefst als zy ze zelf uit mogen zoeken, maar dan moeten de Communisten zich aan hun leiding onderwerpen.

Zo hebben zy gepoogd, zich van de vereniging Nederland-Indonesia te bedienen, om de Communisten de handen te binden en de ondersteuning van de Engelse politiek door de P.V.d.A. met de autoriteit van de Communisten te dekken.

De krachtige actie van onze Party tegen wjiziging van artikel 192 en tegen de troepenzendiggen naar Indonesië, heeft echter een streep door die r$kening gehaalde op dezelfde wyze wordt thans gebruik gemaakt van het Comité van actieve Democratie om de Engelse politiek tot herstel van Duitsland op een"brede basis" onder het volk te propageren,,

Wy moeten hier waakzaam zyn. Onze medewerking aan zulke verenigingen en Comite’e kan zyn nut hehben, op voorwaarde, dat wy ons daarin niet door de P.v.d.A, op sleeptouw laten nemen, doch, dat wy daarin een werkelyke democratische eenhelds-politiek verdedigen en de Communistische Party niet op den achtergrond laten dringen.

Ten opzichte van de K.V,P. moeten wy een goed uitgewerkte houding aan-nemen, die tot nog toe ontbroken heeft.

De K.V.P, is een Party, de grootste party in ons land, die door grote massa’s arbeiders, kleine middenstanders en boeren gevolgd wordt, en onder leiding staat van de vertegenwoordigers, zowel priesters als leken, van de reactie.

Het bindmiddel van die Party is de katholieke kerk, die van haar geeste- lyke invloed gebruik maakt, om voor de politieke doeleinden van het katholieke grootkapitaal op te komen.

Daarin spelen de Amerikaanse invloeden een grote rol, ook langs den weg van de internationale leiding, die uitgaatvan he t Vaticaan (Steen- berghen)

Het Vaticaan echter, is niet alleen het hoofd van de Katholieke kerk, doch tevens een van de machtigste financiële trusts van de wereld, zeer nauw verbonden met het Amerikaanse huis Morgan.
Onze politiek tegenover de K.V.P. zal daarin moeten bestaan, dat wy, terwyl wy onze

trouw aan de godsdienstige verdraagzaamheid krachtig onderstrepen, wy terzelfdertyd zonder aarzeling, de stryd aanbinden tegen de anti-communistische en pro-fascistische politiek van het Vaticaan en de inmenging van de kerk in de politieke aangelegenheden van het land.

Terzelfdertyd moeten wy volhardende pogingen doen om de katholieke werkers, arbeiders en arme boeren en middenstanders, vooral op het eoonomische terrein en het terrein van de vakbeweging, los te maken van hun reactionaire leiding en met ons in de actie te verenigen.

Pgt. Schalker heeft reeds gesproken over de fusie EVC-NW. Ik wil daar nog aan toevoegen, dat de eenheid van de vakbeweging thans de naastbijliggende schakel is om de eenheid van actie met de sociaal democratische en christelijke arbeidersmassa voorwaarts te brengen.

Slaagt de EVC erin de eenheid in de Vakbeweging te verwezenlijken, dan is daarmee de hoeksteen gelegd voor de eenheid van het werkende volk tegen de reactie en voor de vooruitgang.

Als wij de richtlijnen door pgt. Schalker gegeven in de practijk omzetten, ons bedrijfswerk opbouwen en onze partijgenoten hun beste krachten geven aan de vakbeweging, dan zullen wij ook dit doel zien verwezenlijken.

Nodig is hierbij ook een versterking van de strijd tegen de Trotzkisten die de eenheid tegenwerken.

Zoals gij uit dit overzicht ziet pgt., zijn de omstandigheden, waarin onze partij werken moet, gunstig en veelbelovend.

Om de goede kansen, die ons gegeven zijn ten volle te benutten om de koers in Nederland ten goede te doen keren, is er maar een ding nodig, nl. dat onze partij uitgroeit tot een grote en actieve massapartij; groots niet alleen in quantiteit', maar ook in kwaliteit.

De vraag is nu, wat. moeten wij het eerste doen om dit doel te bereiken? '

Naar de mening van het Politiek Bureau zit ónze voornaamste zwakte in het gebrek aan politiek geschooldkader, van hoog tot laag.

Wij hebben goede mensen in onze partij en in behoorlijk aantal ook. Zij missen echter de scholing en de ervaring, zonder welke zij hun werk niet met succes kunnen verrichten. Daarom stellen wij als voornaamste en eerste taak op deze conferentie aan de orde; de stichting van een centrale partij-school op zo groot mogelijke schaal.

Wij moeten beginnen aan de kop, om de leidende krachten een theoretische grondslag te geven.

Lenin heeft geschreven: zonder revolutionnaire theorie geen revo- lutionnaire praktijk. Dit geldt ook voor onze kaders, ieder afzonderlijk.

De kosten, zoals gij hebt vernomen, zullen daarvoor zeer aanzienlijk zijn. Ook het vrij maken van krachten, zowel voor het geven van het onderricht als het deelnemen aan de studie, zal ons tijdelijk grote offers kosten.

Wij mogen daarvoor echter niet terug schrikken.

De kost gaat voor de baat uit, en zal rijke vruchten dragen.

Wij stellen in de resolutie over de scholing daarom voor het werk voor de centrale partij school de voorrang te geven boven alle taken van onze partij.

Verder is nodig de -versterking van onze partij-leiding, d.w.z. van de rol die zij in de partij vervult.

Pg. Schalker heeft ons verteld over het euvel van het op eigen houtje werken van diverse instanties van de partijleiding,als ook van de neiging tot gemeentelijke autonomie van de afdelingen en van de provinciale autonomie van de districten.
Het is duidelijk, partijgenoten, dat, willen wij een sterke massapartji bouwen, wij allereerst een streng gecentraliseerde, krachtige leiding moeten hebben, die het werk op alle gebieden leidt, en die leiding ook weet te doen eerbidieing.

Wij moeten daartoe de strijd aanbinden tegen het kleinburgerlijke individualisme, tegen de eigengereidheid en soms persoonlijke ijdelheid, die hier en daar een rol spelen.

Als wij de discipline in de partij versterken willen, dan moeten wij van boven af beginnen.

Dan zal ook in de gehele partij meer orde en samenhang komen en zal de uitwerking van onze krachtsinspanning verveelvuldigd worden,

Om een massapartij te bouwen is verder nodig, dat wij ten volle gebruik maken van onze pers, in de eer ste plaats van ons dagblad. Onze "waarheid" moet een nieuwsblad zijn,

Dat is juist, en wij ondersteunen alle pogingen van de redactie om steeds interessanter en actueler nieuws te brengen. Zonder dat zou ons krant geen massa-orgaan zijn. Maar de krant is niet alleen een nieuwsblad, zij het een nieuws blad met een communistische tendens. Onze krant moet ook zijn lezers opvoeden tot een hoger politiek bewustzijn, Zij moet de lezers met de politiek van de partij bekend maken, de autoriteit van de partij versterken, de leidende partijmensen pópulairiseren en bekendmaken.

Zodoende zal het woord van de partijleiding meer gezag onder de mensen krijgen en onze partijpolitiek beter ingang vinden.

De krant moet werver en organisator van de partij en de andere massa-organisaties zijn, het partij leven weerspiegelen en activeren.

Wij moeten alle respect hebben voor onze krant, "De Waarheid" is het beste en interessantste dagblad van Nederland.

Maar vervult zij de rol, die ik zoeven genoemd heb?

Neen, hoewel ook daarin de laatste tijd, zij het geringer, verbetering gekomen is,

Het is niet eens lang geleden, dat in de kringen van de redactie de openlijke mening verkondigd word, dat de krant geen partij -karakter moest dragen en een communistisch georienteerd nieuws blad moest zijn. Die mening is door de partijleiding bestreden, maar zij is nog niet overwonnen.

Er is tegen aangevoerd, dat de krant lezers zou verliezen als zij een openlijk partij -karakter zou dragon, waarin veel over en tot de partij gesproken wordt, enz.

Dat is onjuist. Onze krant zal misschien nog eerder lezers winnen, wanneer zij zo optreedt. Doch ook was daarbij een aantal lezers zouden verloren gaan, zou dit niet voor lang zijn, en wij zullen er velen voor terug winnen. Wij moeten goed onderscheiden tussen doel en middel- De krant is geen doel op zichzelf. Het doel van de krant is, niet een zo goed mogelijk journalistiek product te leveren, doch de krant is het middel om de politiek van de partij te verbreiden, te propageren en de partij zelf in alle opzichten te helpen organiseren.

Ik ben ervan overtuigd, dat indien de krant op deze wijze zal gaan optreden, blijken zal, dat de werkkracht en het politieke leven van de partij enorm zullen toenemen en daardoor ook het lezersaantal van de krant,

Datzelfde geldt voor de administratie van de krant. De administratie is geen gewoon zakelijk beheer van een onderneming,

Bij ons bestaat de toestand, dat b.v. de redactie van de krant een standpunt inneemt in een politiek vraa gstuk zondat dit eerst door de partijleiding is goedgekeurd. Daar is de laatste tijd verbetering in gekomen, maar deze toestand heeft lange tijd bestaan

Het agrarisch bureau gaat zijn eigen gang,het wetenschappelijk bureau gaat ook zijn eigen gang; onze Partijgenoten in de E.V.C. leiding en andere vakorganisaties gaan ook hun eigen gang en moeten er bij cb haren bij gesleept worden als er iets belangrijks aan de hand is. Het Marx-instituut kondigt een scholings- boek aan en opent de inschijving daarop, nog voordat de inhoud daarvan door het politke bureau is goedgekeurd. Dat is een toestan waar verbetering in moet komen. Als er 10 leidingen zijn, dan betekent dat, dat op geen enkele leiding is.

In zijn boek "De Problemen van het Leninisme"heeft kam.
Stalin de organisatiefmethoden van do Partij op schitterende wijze uiteengezet en de Leninistische opvattingen dlarover verklaard.

"De Partij" zegt hij ," is niet alleen de som van de partij- organisaties ,de Partij is tegelijkertijd het eenheidssysteem van deze organisaties ,hun formele vereniging tot een geheel met hogere en langere organen van de leiding, met het ondergeschiktzijn van de minderheid aan de meerderheid, met practische besluiten, die voor alle partijleden bindend zijn/ Zonder deze voorwaarden kan de Partij geen georganiseerd geheel zijn, kan zij niet in staat zijn de planmatige en georganiseerde leiding van de proletarische klassenstrijd te verwezenlijken. Dit wil er bij velen van onze partijgenoten nog niet in. Zij zien daarin een aantasting van hun persoonlijkheid en beschouwen de ondergeschiktheid van de lagere aan de hogere instanties als een soort bureaucratie. Dit is geen verschijnsel van vandaag, het schijnt vroeger ook al zo geweest te zijn. Stalin en Lenin zeggen daarover: "Het beginsel van het ondergeschiktzijn van de minderheid aan de meerderheid , het beginsel van de leiding van het partijwerk vanuit het centrum ,lokt niet zelden aanvallen uit van de kant van onstandvastige elementen, en beschuldigingen van "Bureaucratisme" en"formalisme" enz.

Het zal wel niet nodig zijn te bewijzen,dat het planmatige werk van de Partij als geheel en de leiding van de strijd van de arbeidersklasse zonder het aanvraaden van

deze beginselen, ónmogelijk zou zijn,

Het Leninisme in de organisatie kwestie betekent het onwrikbare doorzetten van deze beginselen.

Na gezegd te hebben, dat Lenin de weerstand tegen deze beginselen als een soort aristocratcn-anarchisme hoeft bespot, citeert hij Lenin verder:

" Het is blijkbaar duidelijk,dat het geschreeuw over het beruchte bureaucratisme slechts dient als masker voor dc ontevredenheid over de samenstelling van het centraal orgaan....

Jij bent een bureaucraat omdat jij door het congres tegen mijn wil bent benoemd; jij bent een formalist, omdat je op het formele besluit van het congres steunt en niet op mijn toestemming;

/je jij handelt grof mechanisch omdat je/op de "mechanische" meerderheid van het partijcongres beroept, en met mijn wens, om daar in opgenomen te worden ,geen rekening houdt; jij bent een autocraat, omdat je de macht niet in handen van het knusse gezelschap wilt leggen

volgens de gebruikelijke methode; de administratie is de partij- organisatie tot verbreiding van de kracht, een onderdeel van de geheld partij organisatie.

Als dit uit het oog verloren wordt en de administratie los staat van de partij, dan verhindert dit de resultaten van de krant en tevens van de partij.

Lenin zegt dan ook terecht; "De opportunistische theorie van de "onafhankelijkheid" en de "neutraliteit" van de partijloze massa-organisaties, die onafhankelijke parlementsleden, en los van de partij staande ,,persmensen/bekrompen vakverenigingsleiders en verburgerlijkte cooperatieleiders “(zakenman) tot resultaat heeft, kan onmógelijk in overeenstemming worden gebracht met de theorie-en de practijk van het Leninisme.

Bij de verbetering van onse organisatie lijkt mij het voornaamste, thans het zwaartepunt te leggen op de Districtsbesturen. Zo sterk mogelijke Districtsbesturen, concentratie van de beste kaders op de Districtsbureaus lijkt mij de eerste stap naar versterking van de organisatie en het partijleven aan de basis der Partij. Het werk en de organisatie in de brdrijven is door pgt„Schalker uiteengezet-, Ik wil daar alleen nog een andere kant van aantonen n.l. de rel van de bedrijfsarbeiders en de Partij organisaties in de bedrijven voor het inwendige leven van de Partij. Onze Partij is voor alles een arbeiderspartij, een Partij van de arbeidersklasse, die gelijktijdig opkomt voor alle door het groot-kapitaal onderdrukte bevolkingslagen.

Maar in de Partij moet de prolitarische kern, het prolitarische overwicht zijn verzekerd. Daarbij vervullen ook de bedrijfsgroepen een rol. Zij moeten het prolitarische ruggegraat van onze Partij zijn, die een doorslaggevende invloed oefenen op de bepaling van

de Partij«politiek, Een grote zwaktek die eennernstig gevaar in zich draagt, is de verregaande zorgeloosheid en gebrek aan waakzaamheid in onze Partij0 Wij hebben vastgesteld, dat Nederland op dit moment een bruggehoofd is van de Angel-Saksische machten.

Deze machten beschikken over velerlei middelen en organen, die het politieke leven in ons land pogen te beïnvloeden.

Wij zouden ze met de vinger kunnen aanwijzen, de agenten van vreemde mogendheden., die ook in de arbeidersbeweging een rol spelen en zonder twijfel ook in onze Partij aanknopingspunten zullen pogen te vinden.

Bovendien is ook onze regering zeer geïnteresseerd aan wat er in onze partij te koop is0 Uit de publicaties van het Bureau voor Nationale Veiligheid moge dan gebleken zijn, dat dit vooralsnog

een bureau van anti-nationale vuiligheid is geweest, er blijkt tevens uit, dat dit instituut zich ijverig met ons bezighoudt.

De afdeling bestrijding van het extremisme is een mooi woord voor spionage-centrale ter bespionnering voornamelijk van onze Partij. Wij weten zeker, dat b0v0 al de gesprekken, die vanuit Partijbureaux en woningen van vooraanstaande partijgenoten gevoerd worden, afgeluisterd en zo nodig op geluidfilms geregistreerd worden, Dank zij de grenzenloze zorgeloosheid onzer-partij- genoten is men alleen langs deze weg veel te weten gekomen. Men moet dit niet onderschatten. De wetenschap van de toestand in onze partij, van de rol die deze of gene personen spelen, van meningen en strijd der meningen, is een kostbaar goed voor onze tegenstanders, dat hen helpt hun strijd tegen ons te voeren, en in onze interne zaken in te grijpen. Al onze partijgenoten moet waakzaamheid worden ingeprent, voorzichtigheid bij telefoongesprekken, voorzichtigheid met brieven en documenten, met karthoteken. Waakzaamheid, ook tegen lieden, die zich bij ons indringen willen, of elementen, die stelselmatig onrust in de partij stoken. Ik wil nu nog met een punt besluiten, dat is de versterking van onze Partijmoraal en onze arbeidsmoraal in de Partij. Wij leven te midden van een maatschappij in volle ontbinding. De gehele bevolking, ook de arbeiders, hoewel zij het minst, zijn onderhevig aan de demoraliserende gevolgen van de oorlog.

Hebzucht en jacht op geld en genot;, 'zucht naar pleziermaken en tegenzin in werken, moreel verval on corruptie vieren hoogtij in de omgeving waarin de partij leert en werkt. Onze partijgenoten zijn ook mensen, zij komen uit de volksmassa's voort en zijn aan de invloed van hun omgeving voortdurend bloot gesteld.

Ons doel moet zijn, het morele pijl van onze partij hoog boven deze omgeving te verheffen. in onze partije moeten we vechten tegen

alle slechte neigingen, die door de oorlog in zoo grote mate zijn versterkt. Niet alleen dat wij niet mogen aarzelen elke rotte plek waar zij z ch vertoont onverbiddelijk uit te snijden. Wij moeten ook werken aan het opheffen van onze kaders en onze leden, hen opvoeden in een geest van zelfopoffering, toewijzing/ rechtschapenheid en eerlijkheid tegenover de partij en in hun persoonlijke levenswandel/

Onze partijgenoten moeten worden opgevoed in het besef, dat hun hoogste levensdoel is te mogen strijden in de rijen van de opkomende arbeidersklasse, onder het vaandel van het communisme. Onze partijgenoten'moeten in al hun werk, in hun persoonlijke en in hun partijleven, doordrenkt worden van toewijding TOOT onze zaak, de partij moet hun

hoogste goed zijn. En het welzijn der partij moet boven alles gesteld werden. Wij moeten onze partijgenoten de oude leuze inprenteren:

De partij is verantwoordelijk voor iedere Partijgenoot en iedere partijgenoot is verantwoordelijk voor de Partij/

Dat hepaalO ook onze houding 'in het werk en in discussie'.

Juist thans moeten alle sluizen van zelfcritiek opengesteld worden. Als het in de Partij valt, als het om dé juiste richting van haar politiek gaat, moeten wij ons van deze verantwoording diep bewust zijn en ons verstand en onze critische geest scherpen, om fouten te ontdekken en te verbeteren. Haar terzelfdertijd moet er in onze partij een geest van gezonde kameraadschap heersen van solidariteit onder de kameraden, 'die samen aan onze grootse zaak werken. Hard als een spijker, in de discussie en onbarmhartig in 'de ‘zware eisen, die wij aan ons zelf en anderen stellen, moeten wij ais goede makkers met elkaar omgaan, die elkaar eerlijk in de ogen kunnen zien en geen achterbaksheid, huichelarij en valsheid kennen0 Wij gaan nu onze discussie beginnen en verwachten' veel daarvan voor de ophouw van onze partij tot een krachtige massa-partij. Laat ons daaraan werken met een verbeten energie, met een taaie 'volharding'.

Wij weten, velen van ons zijn in de oorlog zwaar toegetakeld, velen van ons leiden aan oorlogsvermoeidheid, zouden-graag eens rust hebben, hebben een neiging om zich te laten gaan. Wij hebben echter de plicht ons daartegen te verzetten met ijzeren, onbuigzame energie door te zetten.

Bij ons in de partij moet de productie omhoog en de kwaliteit van de productie verbeterd, worden.

Hier staat ons geen regering Beel in den weg. Hier zijn alle voorwaarden aanwezig. Wij moeten slechts de wil hebben, de krachtige wil, die alle hindernissen overwint, die alle remmen loslaat en dan zullen we onze plannen ook doorzetten.